

TRVŠLA

CH

ÚNOR 2001

1. číslo

SOFTBALLOVÝ ČASOPIS SK JOUDRS PRAHA

OBSAH:

Slovo úvodem

.....

2

Opravy	2
Tryšlach? 2. část	3
Krátké zhodnocení sezóny 2000	ženy A	4
	ženy B	9
	muži	10
Společenský večer	12
Už je to tu zase	14
Běžky	16
Termínová listina	18
Case Book 1	19
Slovo závěrem	20

Softballový klub Joudrs Praha
Mírovická 1093
Praha 8 – Kobylisy
182 00

Bankovní spojení:
ČS a.s. – č.ú. 0206863389 / 0800
IČO – 673 65 582
DIC – 008 – 673 65 582

Slovo úvodem

Právě držíte v rukách první oficiální číslo našeho časopisu. Jistě znáte okolnosti jeho vzniku – a tak Vás určitě nerozhodí, že v prvním čísle je příspěvek s označením „druhá část.“ Bál bych se však jiného zklamání. Předpokládám, že většina našich čtenářů (resp. tedy čtenářek) patří k té jemnější polovině lidstva. Pak je dost možné, že článek s podbízivým názvem „Muži 2000“ ve Vás vzbuzuje příliš velká očekávání. Kdo by snad čekal, že se jedná o lehce erotickou povídku, seznamku typu on hledá ji a nebo o sociologicko-psychologickou studii mapující mužskou populaci přelomu druhého a třetího tisíciletí, bude lehce zklamán.

O tom zajímavějším, co se v Joudrs v minulém měsíci odehrálo, se dočtete v tomto čísle (společenský večer, běžky). Přiznejme si, že toho ale nebylo mnoho. Všichni jsme ale poctivě trénovali a těšili se na začátek března až konečně půjdeme ven. V tuto chvíli mě ale od prvního tréninku venku dělí tři dny a při pohledu z okna mi běhá mráz po zádech. Kam až dohlédnu všude je bílo, teplota se drží pod nulou, na zahradě kňučí promrzlý pes, kterého soused zabouchnul na zahradě, a do toho všeho ten odporný křik těch malých odporných stvoření se sánkami na protější stráni

(zaplat' pánbů, že jsem opustil pedagogickou fakultu a vyhnul se tak potencionální leč reálné možnosti poslouchat tyhle pazvuky celé dny...). No ale co se dá dělat... Tak, holky: teplý ponožky, lopaty a jde se ven!

-DCT-

Opravy

Do minulého čísla se nám vloudilo hned několik chyb. Zaprvé to bylo špatné číslo účtu v hlavičce na první straně. Druhá chyba je již o něco zajímavější. Poté, co již bylo nulté číslo Tryšlachu vytištěné, jsem si všiml, že Jakub má v životopise a v hodnocení sezóny uvedené jiné místo z minulé sezóny. Okamžitě jsem mu volal a (pokud si dobře vzpomínám) neoslovil jsem ho zrovna lichotivě. Jakub mě trochu zchladil, když mě upozornil na tutéž chybu u mě (a to jsem ještě dokonce popletl letopočty...) Stane se... Kadetky se umístily v sezóně 2000 na třetím místě – dorostenky na druhém!

O dalších chybách buď nevíme, nebo to alespoň předstíráme...

-DCT-

Tryšlach?

část druhá, snad závěrečná

Již v minulém čísle jsem při vysvětlování pojmu Tryšlach nastínil, co toto slovo znamená a jak se určitě nepíše. Zvědavost mi ale nedala a tak jsem rozjel maximálně důkladnou, rozsáhlou a nákladnou pátrací akci na mezinárodní úrovni (poprosil jsem Rost'u, ať napíše e-mail do Holandska). Odpověď na naší fatální otázku přišla vzápětí: holandsky se strike out řekne DRIE SLAG. I když

neznám zákonitosti holandské gramatiky ani výslovnosti, jsem přesvědčen, že náš název není správně ani gramaticky (nečekaně) ale ani foneticky. Ale co... Je to náš časopis a my mu budeme říkat, jak budeme chtít!!!

-DCT-

Všechno nej...

V této rubrice Vás chceme informovat o tom kdo, kdy a kolik. Náš oddílový kmet **Václav Bačo** dovrší 2. března již třicátý rok svého života. V kadetkách budou slavit **Jitka Pressová** (taktéž 2.3.) a **Kamila Chroboková** (28.3.) – obě třinácté narozeniny. A na závěr ještě dvoje dvacetiny – **Markéta Kovalová** (6.3.) a **Adam Brothánek** (30.3.).

Doufáme, že hned troje kulaté narozeniny zadají důvod pro zajímavé oslavy...

7.3. oslaví svátky Tomášové (Nun a Kusý). Dále Josef Valchář (19.3.), Radek Vašíček (21.3.) a Soňa Orčíková (28.3.).

Blahopřejeme všem oslavencům!!!

-DCT-

Ženy A 2000

Proslov z "večírku pro rodiče" z 24.1.2001, KLUB PROSEK

Dobrý večer všem rodičům, čestným hostům, trenérům a všem hráčkám a hráčům softballu. Pro toho, kdo mě nezná, jsem Babet a chytám v Joudrs za áčko. A prej jako kapitán bych měla zhodnotit uplynulou sezónu.

Vezmu to pěkně od začátku. Do loňské sezóny jsme nastupovali s velkými obavami, abychom se v první lize vůbec udrželi. Pamatuju, jak se v našich rozpisech zápasů objevily termíny podzimní baráže a o našem sebevědomí či důvěře ve vlastní dovednosti se vůbec nedalo ani mluvit. Nebudem si nic namlouvat, naším původním cílem bylo nejít do baráže a zůstat v této nejvyšší soutěži. Ani nevím, který odvážlivec drze prohlásil: " Za úspěch bych letos považoval umístění na 5. místě." No, rozlosování nám nemilosrdně přidělilo jako prvního soupeře SOKOL KŘČ (patřící mezi špičku u nás). Hmm, to se ví, že nám to kuráže a odvahy moc nepřidalo.

S blížícím se 1. zápasem se stupňovalo tempo i nervozita celého našeho počínání. Několika přípravnými zápasy, turnajem v Holandsku pod ochrannými křídly našich vzorů z BEAVERS CHOMUTOV a spoustou vyslechnutých nadávek (jako např.: Ty trubice maximální, Drž hubu a skóruj, Ty, ty lentilko, Utrhni si hlavu a narvi si jí do ksichtu,.....) jsme završili celou naši přípravu a s pokřikem: " Natrhnem jim prdel", který jsme skoro šeptem v kroužku zamumlaly (to aby se zase Sokoláci tolik nevylekali), jsme se vrhly do našeho 1. Zápasu. Po premiérovém víkendu se na našem kontě objevily 2 prohry a 1 výhra.

A dá se říct, že ta počáteční nervozita a respekt se začaly pomalu, ale jistě vytrácet. Hlavně po cenném skalpu ČECHIE, který jsme získaly týden na to a dalších výhrách, které následovaly. Střídavé úspěchy a neúspěchy nás dovedly až do posledního hracího víkendu jarní části, kde už jsme věděly, že hrajeme o možný postup do samotného play-off. Sobotní takticky vypuštěný zápas CHEMIE, která už měla první postupovou příčku do play-off jasnou, se nám pootevřela dvířka mezi první čtyřku.

Rozhodovala neděle, zápasy se SABATEM a ČECHÍÍ, která měla nůž na krku. METEOR, který vším mohl ještě zamíchat, podělal co se dalo, a tak ještě před začátkem zápasu JOUDRS versus SABAT jsme věděly, že stačí vyhrát jen jeden. Vycítily jsme velkou šanci, byly jsme odhodlány hrát celým svým softballovým srdcem - všechny nejlíp, jak jsme uměly.

Hned od začátku jsme vedly a stav se nám kupodivu dařil i zvyšovat a to v náš prospěch. Dalo by se říst, že zápas máme pevně ve svých rukou a výhra je doma, jenže... to bychom nebyly my, abychom z jasný věci neudělaly drama jak od Shakespeara.

Linda, která celou dobu házela skoro jako " Přirozený talent" a nenechala holky ve žlutomodrém na míč skoro kouknout natož sáhnout, se najednou nemohla trefit vůbec do zóny. Několik met zdarma za sebou a následně passballů rázem změnily stav na 5:3. Bezmoc, beznaděj, utrápenej výraz v obličejí tohoto magůrka na prkně a nervozita všech okolo nevěstily nic dobrýho. "Time, time out", signalizovaly jsme zběsile na rozhodčího. "Holky , mě se klepou ruce a vůbec se tam nemůžu trefit," Linda. Trochu jsme ten náš nadhazovací klenot poveselily, povzbudily samy sebe, uvolnily Arnoldovu mocnou nadhazovací paži a šly zase na to....

"Dva auty, dva dole, pojď Lindo, sázej je tam, sázej, nabídni jí, nabídni- pole podrží !" povzbuzuje tým. Nadhoz letí, pálkařka švihá...odpal- je to krátký luftík mezi trojku a šorta. Domina si ho vyřvává, chytá,....., chytá, ale aby tohověho nebylo málo- balón si vyráží !!! Na to čeká Maruška, která skáče a chytá padající míč v epesní rybce. Tomu se říká zakončení zápasu!!!

Z každýho rázem spadla ta obrovská tíha zodpovědnosti a všichni propukly ve spontální jástot a veselí. Včetně Tréni, kterému jsme přivodily zase málem srdeční kolaps. No jo, infarktový koncepto je naše specialitka.....

Nikoho ani ve snu nenapadlo, že bychom se mohly dostat až tak vysoko- do první čtyřky a pokusit se promluvit do závěrečných bojů. A když ne porazit, tak aspoň trošku potrápít CHEMII v cestě

do finále. Ještě ke všemu ty jejich nafoukaný řečičky, že si půjdou plácnout 3 zápasy a pak teda to finále....

O prázdninách jsme trénovaly s blaženým pocitem a klídkem, že už nemůžeme sestoupit a že budeme nejhůř čtvrtý. Spíš jsme se bály, abychom si neutrhly nákou tu vostudu. V prvním semifinálovém zápase se nám to krapet nevyvedlo- to je pravda- to se snad proti nám spikli úplně všichni softballoví bohové, ale hned druhý den jsme se CHEMIČKÁM ukázaly jako úplně jiné tým a doslova jsme je smetly, no smetly- vyhrály jsme 4:0.

Další víkend jsme sehrály 2 celkem vyrovnaný zápasy- 4:2, 3:1 sice v náš neprospěch, ale myslím si, že se za náš výstup v semifinále stydět nemusíme.

Sice jsme prohrály i ten poslední zápas o to 3. místo se SOKOLEM KRČ, ale ukázaly jsme, že dokážem být důstojným soupeřem komukoli a když přeje trochu, no dobře, trochu víc, toho softballového štěstí, tak dokážem vyhrát s kýmkoli (to bohužel platí i naopak).

Myslím si, že 4. místo, je velký úspěch a odměnou za když né naše výkony na hřišti, tak aspoň za tréninkové nasazení, s kterým jsme po celý rok pilně dřely. Za všechny ty zimní posilovny, běhání, několikahodinové tréninkové maratóny a spoustu soustředění.

Poděkování patří proto všem mým spoluhráčkám, který jsou bezva parta, samozřejmě tomu bláznivému trenérovi, kterej za tohle všechno může, bez kterýho bychom plácaly někde dole I. třídu, ale taky všem lidem okolo a zvláště rodičům, který nás v týhle ďábelský hře podporujou a fanděj nám.

A co příští sezóna? Jaké cíle jsme si vytýčily? No, uvidíme jestli prolomíme naši "pálkařskou hluchotu " a začneme "pálit na nátlak ze strany trenérů i "stoupavý rise bally od těla", chytat "těžké protože krátké" lufty nebo jestli nevymyslíme jiné "takový malé voodoo".

Rozhodně víme, že soupeře nebudeme zastrašovat maorským bojovým tancem HAKOU, ale naši novou posilou HAKEM a novým

nadějným kečrem VERČOU. Hodně štěstí holky, ať se Vám u nás líbí a daří.

Ale zpět k cíli nadcházející sezóny. Rozhodně podle Tréňova dlouholetého plánu, který zněl:

1. rok v 1. Lize- cílem udržení se,
2. rok v 1. Lize- účast v play off,
3. rok v 1. Lize- účast ve finále,
4. rok v 1. Lize- titul,

bychom měly obhájit to play-off. A jak je známo, tak obhajoba je vždy těžší. Snad proto o to víc nám všichni držte palce a přijďte nás podpořit na plac!!!!

A NĚCO NAVÍC!

Asi nás všichni ještě dobře neznáte, tak mi dovoluňte stručnou charakteristiku jednotlivých hráček. Ale opravdu stručnou. Co se mi prvního vybaví, když.....

PINĎA (Katka Malá)= epesní černá kočka na 1. metě s neuvěřitelněma kecama ve volných chvílích věnující se modelingu

MANČA (Marie Ševčíková)= "šort všech šortů" značky: když to nejde chytit, tak skoč rybu a chyt' to!!!!

SVÁDYŠ (Katka Svádová)= Magor, kterej zahraje snad úplně všude- a ke všemu dobře. Ptačí královna.

BABET (Petra Pravečková)= nejlepší, nejtalentovanější, nejchytřejší
MACHR

BETY (Bětko Boušková)= strašnej dřič a milovník posiloven- co nejde silou, jde ještě větší silou

MADLA (Madla Loudová)= ta holka je přirozený talent snad na všechno- na co sáhne, to jí jde!!!

LINDA (Linda Rychlá)= nadhazovací stroj, náš klenot, magor, kterej skončil v blázinci (sice jen pracovně, ale mezi svejma)

KUKELKA (Iva Kukulková)= Mistr lízátko. Je tak dobrá, že cestou z jedničky na dvojku (při krádeži) stačí dělat bubliny
EVA (Eva Hačeková)= Softballovej maniak. Miluje a chodí s Kyječkem (pozn. Kyječek= pálka)
JANA (Jana Vacíková)= nejvzteklejší nadhazovač, kterýho znám
DOMINO (Dominika Roubíčková)= naše Héřečka. Když jí potkáte, bude "žrát" určitě nějakou čokošku
HAK (Lenka Spurná- Vašíčková)= nejzlobivější Pokémon tohoto družstva. Nemá ráda a nerespektuje dopravní značky!
VERČA (Veronika Bartošová)= spojenec Haka, tudíž 2. největší zlobidlo- ale panáky zarovnávat umí!!!

Petra Pravečková
ženy A – kapitán

Ženy B 2000

Tým Žen B se v sezóně 2000 účastnil Pražského přeboru žen a jeho stálý základ tvořily čtyři zkušené hráčky: zadák Markéta Kovalová, 1.meta Karolína Benešová, 2.meta Zuzka Áčková a nadhazovačka Dita Bartoňová. Družstvo bylo doplňováno hráčkami Žen A Alžbětou Bouškovou a Janou Vacíkovou, obě byly po celou sezónu výraznou posilou. Zbytek chybějícího družstva tvořili hráčky Dorostenek (zejména Lenka Spurná, Sandra Nedělková, Veronika Bartošová a další) i Kadetek (Monika Grešáková, Ilona Paukerová, ...), které zde získaly mnoho cenných zkušeností.

První hrací víkend se Běčku vydařil. Ve vyrovnaných zápasech získalo tři cenná vítězství. V nedělním odpolední zápase proti Krči B už bohužel chyběly potřebné síly, nicméně nástup do sezóny se povedl tak, jak bylo třeba. Zbývající tři hrací víkendy jarní části soutěže však nedopadly tak, jak předznamenal víkend první. 14.května zaznamenal tým Žen B poslední výhru v jarní části sezóny: Joudrs B - Přírodní Vědy 11 : 3. O 14 dní později v zápase se

stejným soupeřem Běčko prohrálo, naše obrana předvedla rekordních 11 chyb v poli. Psychická kondice týmu klesala od zápasu k zápasu, projevila se především špatnou soustředěností i malým hráčským nasazením. Tým, který dlouho nevyhrál, ztrácel sebedůvěru, střídající se koučové často nebyli týmu dostatečnou oporou. Pouhé čtyři výhry v jarní části znamenaly pokles na dno tabulky Pražského přeboru.

Tým se po červencové přestávce účastnil letního soustředění, a i v září se pečlivě připravoval na poslední hrací víkend, který měl rozhodnout o tom, zda Joudrs – Ženy B sestoupí, nebo zda soutěž udrží.

Družstvo se otřepalo z předprázdninových porážek a nastoupilo ve skvělé formě, kterou si pamatujeme z prvního hracího víkendu. První sobotní zápas se Stavební fakultou skončil vítězstvím 12:1 a dodal tolik potřebné sebedůvěry. Téhož dne Běčko vyhrálo ještě dva zápasy (oba s Radotínem), v neděli ráno skvělým výkonem porazilo jeden z nejsilnějších týmů soutěže - Meteor B (6:1). Vítězství v posledním zápase z MFF uniklo jen o kousek. Celkově víkend dopadl na výbornou: pět zápasů, čtyři výhry. Tým předvedl vysoké hráčské nasazení a velkou bojovnost, na svůj výkon může být po právu hrdý.

Tým odehrál v sezóně 2000 celkem 24 zápasů, z toho 8 vítězných a 16 prohraných. V konečném pořadí obsadil sedmou příčku, z celkového počtu devíti družstev. Vítězem soutěže se stal Sabat B.

Ženy B se udrželi v Pražském přeboru a tuto soutěž budou hrát i letošní rok, a to pod novým trenérským vedením: Dan - Rošťá.

Mnoho štěstí v nové sezóně !!!

- AB -

Muži 2000

Sezóna 2000 v týmu mužů Joudrs Praha nebyla zrovna nejúspěšnější. V celoroční soutěži - druhá třída mužů jsme neválčili nejvíce se soupeři, ale jakožto každoročně s tím, abychom se sešli na zápas alespoň v osmi, přinejhorším v sedmi. Avšak byly i zápasy, na kterých nás bylo třeba i jedenáct, to byl největší úspěch.

Ted' ale k našim herním dovednostem. Naše hra nebyla nejhorší a občas se bylo i na co koukat. Byly jsme schopni se vyhecovat a hrát docela pěkný softball. Nastaly ale také situace, kdy nám padaly na hlavy lufty, pouštěly jsme míče mezi nohama, ale i mentální chyby (a nebylo jich zrovna málo) se objevovaly v naší hře. Na pálce jsme si mysleli, že jsme pořád ve formě a právě i kvůli tomu jste mohli často vidět mnohdy bezhlavě promáchané strikeouty. Naši začátečníci zase i po mnoho vysvětlování, svůj start na pálce prostáli a my (co jsme to už nějaký den hráli) jsme nebyli schopni to pochopit.

Zvláště někteří z nás jsou ještě docela dobrý (na naší soutěž) vzhledem k tomu, jak jsme trénovali. Ovšem i začátečníci nebyli špatní, na těch pár trénincích, co jsme měli, se třeba i něco naučili. Prostě na tréninky jsme se scházeli i v menších počtech než na zápasy. Ovšem není se čemu divit, většina se vymlouvala na práci nebo na školu. Tréninky podle toho vypadaly, pálka se netrénovala skoro vůbec. Když už se trénovalo, tak většinou pole a jeho souhra.

Sezóna skončila a my jsme skončili snad uprostřed tabulky, kdo ví. Největší úspěch jsme dosáhli s posilněným týmem o lidi, kteří za nás normálně nehráli. Bylo to na turnaji, kterého se účastníme každý rok v Havlíčkově Brodě. Na tento turnaj jsme trénovali měsíc před jeho začátkem. Po pár vyhraných zápasech jsme se dostali až do semifinále, kde jsme hráli s Felem, který jsme s trochou štěstí porazili. Na řadu přišlo finále Joudrs Praha versus Chomutov, tým s kterým jsme tak trochu spřízněný. Pro nás to byl už pouze přátelský zápas s jasným koncem. Tento zápas skončil podle

našich předpokladů a my jsme skončili na krásném druhém místě a vyhráli jsme dvě basy piva Rebel. To byl největší úspěch našeho týmu.

Po vzájemné dohodě a vyjasnění určitých podmínek a pravidel, jsme se rozhodli pro zlepšení našeho týmu a pro jeho znovuzrození, jestli se to takhle dá říct. Prostě jsme se dohodli, že začneme naplno trénovat a budeme hrát jak nejlépe umíme, k tomu patří samozřejmě i početná docházka na tréninky a zápasy. Jakožto našeho trenéra jsme jednohlasně zvolili Tomáše Kusého, který nás již před několika lety trénoval.

Závěrem mi dovoluji, abych Vám představil naše výhledy do budoucna. Prvním, a to asi nejdůležitějším, je vyhrát druhou třídu mužů a tím postoupit do první třídy mužů, čímž budeme mít zase blíže k naší vysněné druhé lize. Jakožto druhý úkol je zase se zúčastnit turnaje v Havlíčkově Brodu a nejlépe vyhrát, což se asi zase nepovede, jelikož na tento turnaj jezdí čím dál více prvoligových týmů. Ale nejdůležitější je, že jsme jako parta lidí pohromadě a čas od času někam vyrazíme.

Pavel Lonk
muži - zadák

Společenský večer

Zimní měsíce jsou časem plesů, banketů, rautů a ostatních společenských akcí. Ani náš tým nemohl zůstat pozadu, a tak se 24. ledna v klubu Prosek uskutečnilo i naše setkání. Na rozdíl od výše jmenovaných akcí nešlo na této o to, co nejlépe se najíst, či snad koutkem oka vidět slavnou osobnost. My jsme se sešli, abychom zhodnotili minulou sezónu, představili náš oddíl a vyhlásili nejlepší hráčky.

Funkce moderátora se ujal Dan Tobola a program mohl začít. V první části představili Dan, Rost'a Vedlich a Václav Bačo náš oddíl a svět softballu vůbec. Následovala krátká přestávka a po ní nejdůležitější část večera, tedy vyhlášení nejlepších hráček a zhodnocení minulé sezóny. A zde mi dovoluete uvést na pravou míru jeden omyl. Po mém vystoupení následovalo vyhlášení dorostenecké soutěže, kde mě Dan Tobola zcela úmyslně obvinil z toho, že jsem mu projev ukradl. Není tomu tak, pravda je přesně na druhé straně. Dan si totiž nic nepřipravil, nevěděl co má říct, a tak přišel s touto dezinformací. Nelze mu však upřít jistou dávku pohotovosti. Překvapením a příjemným zlehčením byl mnohastránkový referát Petry Pravečkové, jinak zadáka A týmu, kterým, a to musím kriticky přiznat, strčila do kapsy všechny ostatní řečníky (viz. str xy). No a nakonec tombola, hudba a ...

Celé setkání se událo ve velice příjemné, až rodinné atmosféře. I proto, že mnozí rodiče nám věnovali četné výhry do tomboly. Tímto bych jim chtěl ještě jednou poděkovat za celý náš oddíl.

Bylo to sice setkání první, ale zaručeně ne poslední. Začala tak tradice oddílových akcí, která může třeba jednou přerůst v onen ples, kam se bude chodit dívat na slavné osobnosti, nebo se alespoň dobře najíst.

sta

INDIVIDUÁLNÍ OCENĚNÍ ZA SEZÓNU 2000:

Kadetky:

nejlepší pálkařka:	<i>Monika Št'ástková</i>
nejlepší nadhazovačka:	<i>Alena Charvátová</i>
nejužitečnější hráčka:	<i>Ilona Paukerová</i>

Dorostenky:

nejlepší pálkařka: ***Veronika Bartošová***
nejlepší nadhazovačka: ***Alexandra Nedělková***
nejžítěčnější hráčka: ***Lenka H. Spurná***

Ženy B:

nejlepší pálkařka: ***Karolína Benešová***
nejlepší nadhazovačka: ***Jana Vacíková***
nejžítěčnější hráčka: ***Markéta Kovalová***

Ženy A:

Trenér T. Kusý ve svém týmu nejlepší hráčky nevyhlásil. Přesto však tyto hráčky nepřišly zkrátka. Každé se od setkání houpe na krku medaile za umístění v loňské sezóně. A jaká? No jistě, bramborová!

Muži A:

-kategorie nevyhlášeny

sta

Rád bych k článku kolegy Jakuba Staříka dodal dvě věci. Zaprvé – zhodnocení sezóny jsem měl připraveno velmi svědomitě. Abych nezapomněl zmínit ani jediný detail, svůj proslov jsem si sepsal a uložil ho do kožených desek se zlatými iniciálami „DCT“ v pravém dolním rohu. Desky jsem si odložil v zákulisí, kde jsem je také naposledy v životě viděl. Zloděj musel být pravděpodobně velmi důmyslný, neboť se mu podařilo proklouznout do šatny a zpět aniž by ho někdo viděl. Tento kousek je o to obdivuhodnější, že proklouzl Jakobovi, který byl po celou inkriminovanou dobu v šatně...

Za druhé bych rád zdůraznil velký dík rodičům, kterým není dění v Joudrs lhostejné a kteří se našeho večera zúčastnili. Děkujeme

Už je to tu zase

Již třetí zimu je tu naše oblíbené soustředění na běžkách. Odjezd do Rudníku byl ve čtvrtek ráno v osm třicet. Ihned po příjezdu na místo jsme měli půl hodiny na přípravu a šup na běžky. Museli jsme jezdit autem, protože tam co jsme bydleli, bylo málo sněhu. První výšlap byl na Černou horu a to je pěkněj kopeček. Cestou na horu jsme si v klidu šlapaly a nikam nehaly, měli jsme jednu malou zastávku a na vrcholku trošku větší. Cesta dolu byla pěkně rychlým a nezapomenutelným zážitkem, někteří z nás si málem vykroutily nohy z pluzení. Závěrečný, hrbolatý a úzký úsek byl završením a taky pobavením prvního dne na běžkách. Večer nás čekal dvou a půl hodinový trénink v místní tělocvičně a pak šup do postýlky. Druhý den se v devět hodin vyjždělo do Jánských lázní. Odtud jsme vyjeli lanovkou na Černou horu a vydali se na celodenní výlet. Počasí nám opravdu přálo. Cesta byla super a končila na Výrovce, ale samozřejmě nás čekala cesta zpět, takže jsme byly vlastně v polovině. Poslední úsek k Výrovce byl opravdu krizový a myslím, že většina z nás když si v bufetu sedla a představila si cestu zpátky měla husí kůži, protože to nahoře pěkně fičelo. Obzvláště si to užil Tom, cestou se mu přihodila menší nehoda - "žralůček" přes celou podrážku a trošku si to dával. Na cestu zpátky jsme se posilnili a po krátké pauze vyrazili. Cesta byla kratší a v celku příjemná. Všichni jsme zdárně dorazili do cíle i když někteří z menší zajížd'kou. Večer jsme měli debatu o naší blížíci se sezóně. Nikdo z nás nebyl zrovna nejčilejší, tak to tréňa moc dlouho nevydržel a propustil nás na kutě. Třetí den jsme se rozdělili na dvě skupiny, protože některé z nás měly pěkné puchýže a na běžky už nemohly, také

se zde vyskytlo bolavé kolínko a i lenost. Parkovali jsme v Úpě a běžkaři vyjeli lanovkou na Portášky a vydali se na Sněžku. Výšlap to byl slušněj stále do kopce. Pod Sněžkou se sundali běžky a šlo se po svejch, jen blázen Váša to vyběhl na běžkách. Dolu, už to bylo lepší a opět mnohem rychlejší a zábavnější. Druhá pěší skupina se vydala na Valšovky a pěkně si tam dali do pupíčku. Cestou zpět Toma opět potkala příhoda. Jeho žaludek trochu nezvládl tu spoustu mléka a tak musel využít přírody. Odpoledne jsme se všichni sešli v Peci a chvíli koukali na snowboardovou akci. Večer jsme měli trénink. Pak následovala volná zábava a někteří z nás ji řádně využili. Myslím děvčata, že rozjezd na Krvavejch zádech byl eňo ňuňo. V neděli se většina, pokud byla alespoň trochu schopná, vydala na lyže a snowboard. Ostatní se buď procházeli nebo zůstali v posteli. Tak a naše obávané běžky jsou za námi. Za rok pa.

Manča
ženy A

Běžky

Ve čtvrtek tak v devět hodin
Odjeli jsme od svých rodin
Už jedeme do hor se zvědavostí pouhou
Poznat krásy běžkování bude naší touhou

Naší zdatné skupině
Velel tréňa Kusý
Prý že on sám jedině
Vzadu jezdit musí

Vyšlápli jsme megahoru

Kde však zůstal Tomáš jen?
S údivem se kouknem dolů
Že by snad sám Amundsen?!

Je to cesta daleká
Už jsme cíli blíže
Na botě má žraloka
V rukách táhne lyže

Zdá se, že už nemůže
Padá stále sníh
Snad mu potom pomůže
Stoprocentní líh

Omrzliny kolem pusy
Už se vleče sem
Tak to je náš tréna Kusý
Vlastně chci říct Amundsen

Dál už nevím - lituji
A tak aspoň cituji

Na závěr tak rada prostá
Chceš-li zkusit běžky
Omlouvám se, že jsem sprostá
Ser na to, jdi pěšky

Lenka Spurná
ženy A

Termínová listina 2001

Termín	Místo	Akce
3.-4.3. 2001	Joudrs	soustředění A
		brigáda M+B+D
10.-11.3.2001	Joudrs	soustředění B+D
		brigáda M
17.-18.3.2001	Joudrs	soustředění A
24.-25.3.2001	Joudrs	soustředění A+D
30.3.-1.4.2001	Joudrs	soustředění Junioři ČR
	Havlíčkův Brod	soustředění M
7.-8.4.2001	Joudrs, Meteor	Joudrs Cup
13.-15.4.2001	Krč	turnaj A
16.4.2001	Joudrs	Joudrs M vs Iuridica
8.5.2001	Joudrs	"Exhibice"
16.-22.7.2001	???	tábor – myšky
20.-31.7.2001	???	kondiční soustředění A
30.7.-4.8.2001	Krč	ME žen
5.-8.8.2001	Joudrs	soustředění A
5.-13.8.2001	Předboj	soustředění B+D

8.-10.8.2001	Uherské Hradiště	soustředění M
10.-12.8.2001	Uherské Hradiště	turnaj M+A
14.-19.8.2001	Chomutov	soustředění A

Legenda: A - ženy A
 B – ženy B
 D – dorostenky
 M – muži

změna vyhrazena

-TK-

Na našich stránkách pro Vás budeme chystat malé testy z pravidel, které nám poskytl Rost'a. Dnes část první...

CASE BOOK 1

Vysvětlivky k textu: P - Pálkař
 B1,2,3 - Běžec na 1., 2. nebo 3.metě
 PO 1-9 - Polař
 1-3M, DM - 1-3. meta, domácí meta

1. S běžcem na druhé metě pákař odpálí singl. B2 mine 3M a pokračuje domů. Zatímco příhoz letí na DM, běžec se vrací na 3M a je mu překáženo v návratu polařem. Pak PO3 dostane míč a tečuje běžce. Rozhodčí hlásí „překážení, mrtvý míč“ a dá běžci třetí metu. Je možné autovat běžce hrou na výzvu za to, že původně nešlápl na trojku?

Řešení: *Není. Je to stejné, jako když běžec mine metu a vrátí se na ní dřív, než obrana zahraje hru na výzvu.*

2. Nadhazovač má míč a je připraven ke hře. Pálkař stojí zadní nohou těsně u čáry omezující jeho území: a) předtím, než nadhazovač začne nadhoz, posune nohu dozadu, mimo box. b) udělá totéž po zahájení nadhozu

Řešení: a) Rozhodčí by měl zadržet hru a vrátit pálkaře do boxu
b) Žádný postih, s výjimkou případu, kdy pálkař zasáhne míč pálkou a přitom stojí aspoň jednou nohou úplně mimo území.

3. Plné mety, jeden aut. P odpálí míč po zemi ke třetí metě. PO5 sebere míč, tečuje B3 na metě a pak zašlápne třetí metu, dřív, než dorazí B2.

Řešení: Dvojaut

4. B1 a B3, bez autu. Pálkař odpálí dlouhý odpal do vnějšího pole, který je chycen ze vzduchu. Mezitím třetí metař zařve na B3 „běž !“, ten vyběhne před chycením a polaři zahrají správně hru na výzvu.

Řešení: Běžec je aut. Musí umět rozpoznat, kdo na něj křičí. Nicméně rozhodčí by měl polaře napomenout za nesportovní chování.

5. Hráč Soucha má zapsáno v pořadí pálkařů v zápise i na kartičce předané rozhodčímu číslo dresu 5. Na pálku nastoupí s číslem 15. Soupeř protestuje.

Řešení: Rozhodčí opraví číslo v zápise a hra pokračuje. Za nesprávné číslo na dresu není postih.

6. Pálkař odpálí homerun (míč je mimo hřiště). Při běhu po metách si sundá helmu a mává divákům. Rozhodčí jej vyautuje.

***Řešení:** Ačkoli pravidla říkají, že běžec je aut, pokud si sundá úmyslně helmu, smyslem je ochrana hráčů. Je-li míč mimo hřiště a nemůže tudíž dojít ke hře, rozhodčí by neměl běžce za sundání helmy vyautovat.*

Slovo závěrem

Za nás za všechny bych rád gratuloval našim hráčkám z Áčka, které se přednedávnem objevily v širším výběru reprezentace. Jsou to Patra, Linda a Madla.

Jim a všem ostatním přejeme hodně zdaru v nadcházející sezóně.

-DCT-